

opusdei.org

Història d'un amor apassionat per l'Església

Amb la publicació del tercer volum d'El Fundador del Opus Dei, d'Andrés Vázquez de Prada, l'editorial Rialp conclou la biografia sobre sant Josepmaria Escrivà que dona a conèixer millor la seva vida íntima de relació amb Déu.

21/10/2003

Tercer i últim tom de la biografia de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer,

degut a la ploma de l'expert biògraf Andrés Vázquez de Prada. Tercer i últim tom de la vida d'un sant d'ahir, d'avui i de sempre, amb el qual, i en el qual, es palpa com la voluntat de Déu modela el cor dels qui li són fidels per a benefici i felicitat de molts, de tots.

Tercer i últim tom de l'apassionant vida d'un home apassionat per Crist, per l'Església, pel zel apostòlic que li consumia, per la cura dels seus germans, dels seus estimats fills; i també purificat pel sofriment, molt sofriment pels temps, pels seus temps, pels temps de l'Església; pels temps en els quals l'Obra de la qual ell va ser instrument privilegiat, no era ben entesa, coneguda i reconeguda.

No encerto a saber si una bona biografia és aquella que respon a totes -a la major part, si de cas- de les preguntes que el lector es fa sobre la

vida del sant biografat, o si és aquella que, més que respondre a les preguntes del lector, té l'alta missió que aquest es faci en cada pàgina un centenar de noves preguntes sobre allò que discorre pel pensament.

Perquè aquest últim tom de la biografia del Fundador de l'Opus Dei ben pogués titular-se "Història d'un amor apassionat per l'Església", i no sempre, ni només, correspost.

No em referiré al capítol, exemplificador per ell mateix, del tortuós camí de la recerca de la figura canònica que respongués a la naturalesa d'aquesta sempre nova Obra de Déu. Ni tampoc a la intricada història de la ideació i fundació de la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra, sorprenent en molts aspectes, i delicadament tractada per Vázquez de Prada fins a l'extrem de referir-se constantment a "una determinada

persona el comportament de la qual no sembla raonable", que impedia sistemàticament el placet a aquesta nova Facultat, i el nom de la qual no apareix ni tan sols a peu de pàgina.

Però el que més interessa d'aquesta biografia és el dolor per l'Església, per l'Església del Postconcili, per l'Església que va voler ser una altra cosa, suposem que a més d'Església. Les pàgines 491 a 633 són un curs, uns exercicis, una meditació del més autèntic 'sentire cum Ecclesia'. En aquestes pàgines s'obren els horitzons d'una santedat purificada amb la indiferència dels de dintre de l'estament eclesiàstic, i el menyspreu dels de fora.

En aquestes pàgines, el lector s'enfronta a la crua realitat d'una època de la història recent de l'Església en la qual alguns mètodes de control personal i social es

mostren molt llunyans dels efectes del fuet de la indiferència.

I allà, en aquelles pàgines, sí que es donen alguns noms, i es suggereixen molts d'altres. Perquè la Història no és sense els homes, sense les persones. També la història de l'Església, i la història de la santedat. Raons de la indiferència, algunes explicitades, unes altres apuntades. No crec que totes es deguin a la situació política espanyola. Són, potser, més profundes. Pertanyen a la comprensió de la missió de l'Església, i al cor dels homes de l'Església.

09 d'octubre de 2003 José Fco. Serrano / “Alfa y Omega”

amor-apassionat-per-lesglesia/
(07/04/2026)